

[Inger Stilling Pedersen]

kirken, ønsker, at den skal være der. Det tror jeg vi er enige om.

Vi er nok også enige om, at det er vigtigt at give så gode arbejdsvilkår for kirken som overhovedet muligt. Her er det da væsentligt, at det er det kirkelige, der skal fremmes, når der er tale om kirken. Der kan foregå forskellige aktiviteter i en kirke, men det primære må være det, der udgår fra kirken. Fra Kristeligt Folkepartis side lægger vi stor vægt på, at der bliver mulighed for samarbejde.

Vi har gennem mange af de år, vi har været her i Folketinget, talt meget for sognemedhjælperne. Det kan være dyrt for et lille sogn at ansætte en sognemedhjælper. Her lægges der op til, at flere sogne kan gå i samarbejde om en medhjælper.

Der er talt noget om vedtægter. Ja, man må på en eller anden måde have en aftale om, hvordan et sådant samarbejde skal fungere. Det kunne være ministeren, men det kunne måske også være stiftets øverste myndighed. Man kan se på i udvalget, hvordan det vil fungere. Det væsentligste for Kristeligt Folkeparti er, at man åbner denne mulighed for samarbejde.

Hvorfor skal man så have en sognemedhjælper? Der er mange, der mener, at det ikke er nødvendigt. Præsten arbejder kun om søndagen. En af mine elever i skolen sagde, at han ville være præst, for så skulle man kun arbejde om søndagen. Så tog jeg klassen med hen til en præst, der fortalte om, hvad han egentlig lavede. Der er mange, mange flittige præster, som næsten slider sig selv op og ikke kan overkomme det. Det er ikke længe siden, jeg havde en samtale med en præst, og vi talte om disse ting, og han sagde, at det netop er væsentligt, at præsten ikke fastbindes til forskellige mødreklubber, ungdomsklubber, børneklubber, og hvad ved jeg, men kan være vejledende for de mennesker, der skal arbejde disse steder. Der vil en sognemedhjælper i meget høj grad kunne aflaste. Vi ved, at der er mange ældre mennesker og også mange syge, der aldrig får besøg, selv om præsten arbejder dagen lang. Jo, der er god grund til at se på, hvordan man kan få sognemedhjælperordningen ind i folkekirken som en naturlig del. Her er der efter Kristeligt Folkepartis mening et sted, hvor man kan samarbejde.

Der kan også være andre arrangementer, som man føler man er for lille til selv, og hvor

man kunne have glæde af et samarbejde sogne imellem. Nu er der i en større by mange sogne, så det vil være ret naturligt, selv om det måske er et større sogn, at man samarbejder om nogle ting.

Vi ser meget positivt på dette forslag, og vi tror, vi i udvalget kan få uddybet nogle spørgsmål, og vi håber, at et enigt Folketing kan vedtage lovforslaget.

Kirkeministeren (Torben Rechendorff):

Må jeg først komme med nogle få indledende bemærkninger i anledning af den debat, som har været om dette og det efterfølgende lovforslag.

Jeg vil godt understrege, at hvis jeg skulle have den opfattelse, at den danske folkekirke generelt trængte til en ny struktur, så ville jeg fremsætte forslag om det ganske åbent her i Folketinget. Jeg mener ikke, at den danske folkekirke trænger til en ny struktur. Tværtimod har jeg den helt bestemte opfattelse, at vores folkekirkeordning er noget af det mest ideelle, der findes. Den har sine svagheder, og de er velkendte, men jeg mener bestemt, at fordelene opvejer så rigeligt svaghederne, men det siger sig selv, at det er Folketingets opgave at sørge for, at de til enhver tid gældende rammer er i orden og fungerer efter hensigten.

Hvad er hensigten? Det er, at den evangelisk-lutherske forkyndelse kan foregå frit og uhindret, og at den enkelte menighed, og det vil sige det enkelte sogn, kan forme sit dagligliv på den måde, der nu passer bedst til det pågældende sted. Det er den opgave, Folketinget har i den folkekirkelige struktur. Jeg mener, at det er helt umuligt at afvise, at både menighedsrådsmedlemmer og præster og provster og biskopper og kirkelige organisationer gennem de seneste år har påpeget svagheder, har påpeget snærende bånd i vores folkekirkelige struktur. Jeg minder bare om debatten i forbindelse med det netop overståede menighedsrådsvalg i efteråret, hvor der blev fremhævet en lang række ting, som man nok nu bør overveje, og som jeg i øvrigt har aftalt med Folketingets Kirkeudvalg at vi overvejer i fællesskab.

Det forslag, som nu er til behandling, er et forsøg på at give frivillige muligheder for at gribe tingene an på en lidt anden måde, end man måske har været vant til, men med respekt for den folkekirkelige struktur, som dette Folke-